

maa en stor Del af dem nøjes med en Aarsløn af 700 til 800 Kr. Ærede Medlemmer vil vist indrømme, at med en saadan Løn er det omtrent umuligt for en Familieforsørger at klare sig i disse Tider. Jeg tror, som sagt, ikke, denne Sag kan bringe Grundlovssagen i Fare, idet, saavidt mig bekendt, Ministeren her administrativt kan gennemføre en Lønforhøjelse, hvad jeg meget vil henstille til den højtærede Minister at gøre.

Jeg skal dernæst omtale et lille lokalt Spørgsmaal, som angaar Jernbaneterrainet ved Slagelse. Naar der skal forsendes Kreaturer eller Gods i Vognladninger, sker Læsningen paa den ene Side af Sporene, medens Godskontorerne ligger paa den anden Side. Skal Mandskabet fra Læsestedet over til Kontoret, maa det passere en Strækning, der er omtrent 1 km lang. Følgen heraf er, at Folk meget hyppigt trodser Forbudet og gaar over Skinnerne. Jernbanepersonalet vil nødigt lægge Statens Kunder Hindringer i Vejen, og da man heller ikke har Mandskab nok — thi det er ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) mente, at man har mere end nok — til at sætte Vagt der, er der en meget stærk Trafik over Skinnerne. En Embedsmand fortalte mig forleden, at det var en meget farlig Trafik, og at der hver Dag kan ske en Ulykke. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om ikke det er muligt, at der i Lighed med, hvad der i sin Tid skete i Roskilde, kunde bygges en Luftbro over Terrainet. Luftbroen i Roskilde kostede 18,000 Kr., saa vidt jeg erindrer; i Slagelse vilde den muligvis komme til at koste noget mere, da Strækningen er lidt længere, men nogen særlig stor Sum kan det ikke blive, og jeg tror, den vilde være et stort Gode.

En Sag, som maa siges at have en betydelig lokal Interesse, men som efter min Mening ogsaa har stor Landsinteresse, er Spørgsmaalet om Routen Korsør—Kiel. Jeg er ganske klar over, at det maaske er noget farligt at begynde at tale om denne Sag paa nærværende Tidspunkt, hvor man fra en vis Side i saa høj Grad søger at slaa til Lyd for den nye Route: Rødby—Femern. Jeg skal ikke i mindste Maade udtale mig om det nye Projekt, jeg nærer nemlig den Opfattelse, at selv om denne Route en Gang bliver gennemført, vil der alligevel blive Plads for en Forbindelse mellem Kiel og Korsør. Og i denne Tid, hvor man baade i Pressen og paa Rigs-

dagen har talt saa stærkt om dansk Arbejde, er det maaske ogsaa muligt at finde Øre for, at vi ikke bør overlade denne Route til Tyskerne. Jeg har den sikre Overbevisning, at hvis man trækker sig tilbage her, vil Tyskerne sætte flere Skibe i Gang og fuldstændig overtage Routen. Jeg ved nok, at det mod Kiel—Korsør-Routen bliver anført, at den giver for stort et Underskud, at der er Nedgang i Indtægterne, og at Antallet af rejsende stadig gaar ned; og jeg skal indrømme, at det er Tilfældet. I 1900—01 var Antallet af rejsende 25,727, i 1911—12 kun 18,096. Indtægterne ved Billetsalget udgjorde i 1900—01 199,371 Kr., medens de i 1911—12 kun var 136,970 Kr., altsaa en Nedgang paa 62,401 Kr. Aarsagen til denne store Nedgang skal jeg komme tilbage til senere, men jeg vil gerne her fremhæve, at har der været Nedgang i Passagerantallet, har der til Gengæld været Stigning i Godstrafikken. Den lokale Godsforsendelse mellem Korsør og Kiel udgjorde i 1900—01 1,808,7 Tons, i 1911—12 3,795,4, altsaa omtrent det dobbelte; og navnlig i de sidste Aar er der sket en stærk Forøgelse af Godstrafikken; man er begyndt at eksportere Fløde og Kød, og samtidig er Fisketransporten tiltaget. Underskuddet har i de senere Aar gennemsnitlig været ca. 100,000 Kr., i 1911—12 var det 76,000 Kr. Jeg indrømmer, det er et ret betydeligt Beløb; men naar man har Raad til f. Eks. at give 57,000 Kr. til Routen Gøteborg—Frederikshavn, tror jeg ogsaa, der kan være Raad til at opretholde Korsør—Kiel-Routen. Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) paaviste i Gaar, hvor vanskeligt det undertiden er for Fiskerne at faa deres Fangst forsendt paa en god og hurtig Maade. Jeg tror, at de Fiskere, som søger til Store Bælt — og det er ikke alene Fiskerne fra Korsør —, meget nødigt vil se denne Route nedlagt; thi de har gennem den god Anledning til hurtigst muligt at faa forsendt deres Fangst. Spørgsmaalet bliver saa: Hvorfor giver denne Route saa stort et Underskud? Jeg tror, at Svaret ligger lige for: de Skibe, man har i Gang mellem Korsør og Kiel, er i det hele gamle, daarligt indrettede og langsomt sejlene. Man har 3 Skibe, hvoraf det ene er nyt, nemlig „Freja“; det er ret godt indrettet og ogsaa nogenlunde i Stand til at holde Tiden, hvorimod de to andre, „Skirner“ og „Ægir“, er omkring 40 Aar gamle, og de Forhold, som her bydes de rejsende, er meget daarlige. Selvfølgelig er de taalelige for Kahytpassagererne, dog